مجلس پیگیر جلوگیری از تورم کالاهای اساسی در قالب کالابرگ است

بهروز محبی نجم‌آبادی، عضو هیأت رئیسه کمیسیون برنامه و بودجه مجلس شورای اسلامی، با اشاره به گزارش رئیس سازمان برنامه و بودجه، وزیر تعاون، کار و رفاه اجتماعی و وزیر جهاد کشاورزی درباره نحوه رسیدگی به معیشت خانوارهای کم‌درآمد از طریق کالابرگ الکترونیکی، اظهار داشت: معیشت مردم از اصلی‌ترین دغدغه‌های نظام است و یکی از مهم‌ترین چالش‌های امروز کشور، تأثیر تورم بر کالاهای اساسی و سفره خانوارهاست. مقام معظم رهبری نیز بر مدیریت قیمت حداقل ده قلم کالای اساسی برای جلوگیری از کوچک شدن سفره مردم تأکید کرده‌اند. عضو هیأت رئیسه کمیسیون برنامه و بودجه مجلس افزود: امروز در مجلس گزارش جامعی درباره نظام دهک‌بندی، بسته‌های معیشتی پایه و نحوه تأمین اقلام ضروری ارائه شد تا وضعیت اجرای سیاست‌های حمایتی بررسی شود. همچنین کمیسیون‌های اجتماعی و کشاورزی مجلس گزارش‌هایی در زمینه رسیدگی به خانوارهای کم‌درآمد و تأمین نهاده‌های دامی در صحن علنی قرائت خواهند کرد. وی با اشاره به گزارش کمیسیون برنامه و بودجه گفت: به دلیل عدم حذف دهک‌های پردرآمد از فهرست یارانه‌بگیران و انتقال منابع آنان به دهک‌های پایین‌تر، گزارشی بر اساس ماده ۲۳۴ آیین‌نامه مجلس تهیه و به قوه قضاییه ارسال شده است تا وزارت تعاون نسبت به استنکاف از قانون پاسخگو باشد.

قوه قضاییه به تخلفات بانک آینده ورد جدی داشته باشد

حاکم ممکان سخنگوی کمیسیون اقتصادی مجلس به انحلال بانک آینده اشاره کرد و گفت: یکسری پرداختی‌ها، تسهیلات و حتی واگذاری‌هایی در بانک آینده صورت پذیرفته بود که در موضوعات مذکور تخلفات و جرایم عدیده‌ای شکل گرفته است و در همین راستا هم کمیسیون اقتصادی با جدیت ورود کرد تا سرانجام شاهد انحلال بانک آینده بودیم. سخنگوی کمیسیون اقتصادی مجلس افزود: از قوه قضاییه درخواست می کنیم حتماً به تخلفات بانک آینده ورد جدی داشته باشد تا حقوقی تضییع نشود و اموال و دارایی ها به بانک ملی واگذار شود؛ بالاخره بانک مرکزی باید در مقابل تخلفات بانک ها ایستادگی کند و نگذارد حقوق بیت المال تضییع شود، وقتی نظارت کافی بر بانک ها به ویژه بانک های خصوصی وجود نداشته باشد شاهد اینچنین تخلفاتی خواهیم بود. وی بیان کرد: بانک آینده به تنهایی چند درصد از تورم موجود را به نظام اقتصادی متحمل کرده است و به جای اینکه نقش بانکداری را ایفا کند و منابع اعتباری و تسهیلات خود را به سمت بخش های مولد سوق دهد، متاسفانه نه تنها این کار را انجام نداد بلکه با اضافه برداشت هایی که از بانک مرکزی داشت بدهی سنگینی را بالا آورد، جالب تر از همه موضوعات منابع بانک را به سوی خرید و فروش ساختمان مجلل می برد که این موضوع تخلف آشکار محسوب می شود.

«تجارت» ضرورت بازنگری در شناسایی خانوارهای کم‌درآمد و پردرآمد را بررسی می‌کند

فقدان شفافیت در نظام یارانه‌ای

گروه اقتصاد کلان: روز گذشته احمد میدری وزیر تعاون کار و رفاه اجتماعی در پاسخ به برخی از ابهامات در حذف یارانه دهک‌های معیشتی جامعه به مجلس رفته بود. وزیر کار با بیان اینکه افرادی که یارانه آنها حذف شده طبق محاسبات دقیق بوده است، گفت: هر کس در تهران مالک خانه باشد و کل خانواده ۳۰ میلیون تومان درآمد داشته باشد جز ۳ دهک بالا محاسبه می‌شود. در ادامه امر محمد باقر قالیباف رئیس مجلس شورای اسلامی هم خطاب به میدری درباره نظام دهک بندی‌ها گفت: مجلس گفته است بر اساس نظام تأمین اجتماعی و با آزمون وُسع، ۷ دهک را بر اساس معیارهایی دسته‌بندی کنید. آقای میدری موضوع را نپیچانید ما کاره ای نیستیم که بگوییم چه کسی در این طبقه بندی باشد یا نباشد. به گزارش تجارت، دهک‌بندی به عنوان یکی از ابزارهای اصلی سیاست‌گذاری اقتصادی و اجتماعی، نقشی حیاتی در برنامه‌ریزی دولت‌ها برای توزیع منابع و حمایت از اقشار آسیب‌پذیر ایفا می کند. این فرایند که هدف آن شناسایی وضعیت معیشتی خانوارها و مشخص کردن جایگاه آنها در سلسله مراتب درآمدی است، در بسیاری از کشورها به عنوان پایه‌ای برای تعیین مشمولان یارانه‌ها، تسهیلات رفاهی و طرح‌های حمایتی مورد استفاده قرار می گیرد. در ایران نیز دهک‌بندی اساس اجرای طرح‌هایی مانند پرداخت یارانه نقدی و یارانه معیشتی و حمایت از اقشار کم‌درآمد است، اما چالش‌های متعددی فرایند آن را پیچیده کرده و باعث شده اعتماد عمومی به این ابزار کاهش یابد. در تعریفی ساده، دهک‌بندی جامعه را به ده گروه از فقیرترین تا ثروتمندترین خانوارها تقسیم می کند و شاخص اصلی برای این طبقه‌بندی معمولاً درآمد یا هزینه ماهانه خانوار است. با این حال، شرایط اقتصادی و ساختار اطلاعاتی ایران اجازه نمی‌دهد تا چنین فرایندی به‌طور کامل دقیق و شفاف انجام شود. نبود نظام جامع و یکپارچه اطلاعات درآمدی موجب شده دولت برای انجام دهک‌بندی مجبور باشد به شاخص‌های جانشین روی بیاورد؛ شاخص‌هایی مانند میزان تراکنش‌های بانکی، دارایی‌های ثبت‌شده خانوار، محل. هر یک از این شاخص‌ها محدودیت‌های خاص خود را دارد و نمی‌تواند به تنهایی تصویر کامل و واقع‌بینانه‌ای از توان اقتصادی خانوار ارائه دهد.

▪ دهک‌بندی اقشار در ایران با چه چالش‌هایی مواجه است؟

یکی از مهم‌ترین مشکلات در دهک‌بندی، نبود پایگاه اطلاعاتی دقیق و جامع است. اطلاعات درآمدی در ایران پراکنده است و بین سازمان‌ها به صورت مؤثر به اشتراک گذاشته نمی‌شود. برای مثال، اطلاعات مالیاتی، بیمه‌ای، بانکی و ثبت‌احوال در سامانه‌های مختلف و غیرهماهنگ موجود است، و این پراکندگی باعث می‌شود که برآورد دهک‌ها بر پایه تخمین‌هایی باشد که دقیقیت چندانی ندارند. علاوه بر این، تفاوت میان درآمد رسمی و هزینه واقعی خانوارها، یکی دیگر از چالش‌های جدی است. بسیاری از خانوارها، به‌ویژه کسانی که در مشاغل آزاد فعالیت می کنند، درآمد رسمی کمی دارند اما سبک زندگی و هزینه‌های آن‌ها بالاست؛ در مقابل، برخی حقوق‌بگیران با درآمد رسمی قابل ردیابی ممکن است از رفاه کمتری برخوردار باشند. این اختلاف باعث می‌شود دهک‌بندی بر اساس داده‌های رسمی، تصویر دقیقی از رفاه واقعی خانوار ارائه ندهد و اشتباهات زیادی در تعیین مشمولان یارانه‌ها رخ دهد. نوسانات اقتصادی و تورم‌های شدید نیز چالش دیگری است که دهک‌بندی را پیچیده‌تر می کند. شرایط اقتصادی در ایران به گونه‌ای است که ظرف مدت کوتاهی ممکن است جایگاه یک خانوار در دهک‌ها تغییر کند، بدون اینکه رفاه واقعی آن خانوار تغییر قابل توجهی داشته باشد. در چنین شرایطی، دهک‌بندی یک فرایند پویا و نیازمند به‌روزرسانی مداوم است که عدم توجه به آن می‌تواند منجر به تخصیص ناعادلانه منابع شود. مشکل دیگر مربوط به ضعف شفافیت و اطلاع‌رسانی است. بسیاری از خانوارها نمی‌دانند بر اساس چه معیارهایی در دهک خاصی قرار گرفته‌اند و این عدم شفافیت موجب بی‌اعتمادی عمومی و اعتراض‌های گسترده می‌شود. علاوه بر این، رفتارهای تطبیقی خانوارها برای حفظ یارانه‌ها، مانند ارائه نکردن اطلاعات واقعی یا ثبت دارایی‌ها به نام دیگران، موجب انحراف داده‌ها و کاهش دقت دهک‌بندی می‌شود. تفاوت‌های منطقه‌ای نیز در این میان اهمیت دارد؛ هزینه زندگی در تهران با شهرستان‌های کوچک و مناطق روستایی بسیار متفاوت است، اما در دهک‌بندی ملی این تفاوت‌ها کمتر لحاظ می‌شوند و در نتیجه ممکن است خانواری با درآمد پایین در شهرستان، به دلیل معیارهای یکسان، در دهک‌های بالاتر قرار گیرد.

▪ اشتباه در تعیین دهک‌بندی افراد چه تبعاتی دارد؟

اشتباه در دهک‌بندی پیامدهای اقتصادی و اجتماعی قابل توجهی دارد. حذف ناعادلانه خانوارهای نیازمند از یارانه‌ها، افزایش نارضایتی اجتماعی و کاهش اعتماد به دولت، ناکارآمدی سیاست‌های حمایتی و اتلاف منابع، و کاهش اثر سیاست‌های عدالت‌محور تنها بخشی از این پیامدها هستند. بنابراین روشن است که دقت در دهک‌بندی و شفافیت فرایند آن نه تنها از منظر عدالت اجتماعی اهمیت دارد، بلکه نقش مهمی در کارایی سیاست‌های اقتصادی و رفاهی ایفا می کند. برای غلبه بر این چالش‌ها و بهبود نظام دهک‌بندی، راهکارهای متعددی می‌تواند مطرح شود. ایجاد پایگاه اطلاعاتی ملی و یکپارچه که اطلاعات درآمد، دارایی، مالیات و بیمه خانوارها را تجمیع کند، نخستین گام اساسی است. به‌روزرسانی مداوم داده‌ها و تعدیل معیارها با توجه به شرایط منطقه‌ای و نرخ تورم، به دقت طبقه‌بندی کمک می کند. افزایش شفافیت و اطلاع‌رسانی به خانوارها درباره معیارهای دهک‌بندی و ایجاد امکان بازنگری و اعتراض عادلانه، اعتماد عمومی را افزایش می‌دهد و خطاهای احتمالی را کاهش می‌دهد. استفاده از فناوری‌های نوین مانند هوش مصنوعی و داده کاوی نیز می‌تواند تحلیل دقیق‌تر الگوهای درآمد و مصرف خانوارها را ممکن سازد و دقت دهک‌بندی را ارتقا دهد. در نهایت آنچه که می‌توان به عنوان جمع بندی بیان کرد این است که دهک‌بندی ابزاری حیاتی برای اجرای عدالت اجتماعی و سیاست‌های حمایتی در ایران است، اما ضعف داده‌ها، نبود شفافیت و نوسانات اقتصادی موجب شده است این ابزار در عمل با مشکلات جدی مواجه شود. اصلاح نظام دهک‌بندی، ایجاد پایگاه داده ملی، به‌روزرسانی مداوم، تعدیل منطقه‌ای معیارها و بهره‌گیری از فناوری‌های نوین می‌تواند دقت و عدالت این ابزار را افزایش دهد و اعتماد عمومی را به سیاست‌های اقتصادی و اجتماعی دولت بازگرداند.

میدری: درآمد ۳۰ میلیونی با خانه در تهران یعنی نیاز به یارانه ندارید

گروه اقتصاد کلان: احمد میدری، وزیر تعاون، کار و رفاه اجتماعی در پاسخ به برخی از ابهامات در حذف یارانه دهک‌های معیشتی جامعه در حال پاسخگویی به نمایندگان خانه ملت است. وزیر تعاون، کار و رفاه اجتماعی درباره حذف یارانه دهک‌های معیشتی توضیح داد: خانوارهایی که از لیست یارانه‌بگیران حذف شده‌اند طبق محاسبات دقیق بوده است. به عنوان مثال، هر کس در تهران مالک خانه باشد و کل خانواده ۳۰ میلیون تومان درآمد داشته باشد جز ۳ دهک بالا محاسبه می‌شود. وی با تاکید بر اینکه اطلاعات ما اشتباه نیست، افزود: یک خانواده ۲ نفره که هر یک شاغل هستند و هر کدام ۲۰ میلیون تومان درآمد ماهانه دارند به لحاظ اجتماعی ما می گوئیم حذف یارانه آنها مشکل دارد. وی ادامه داد: با محاسبه ۹۰ میلیون نفر جمعیت ایران در هر دهک ۹ میلیون نفر جمعیت وجود دارد. طبق برنامه ریزی انجام شده برای حذف ۳ دهک بالایی جامعه، باید ۲۷ میلیون نفر از لیست یارانه بگیران حذف شوند. وزیر تعاون، کار و رفاه اجتماعی با بیان اینکه کار محاسبات از ابتدا سال آغاز شده و پس از جنگ طرح حذف جمعیت ۳ دهک انتهای آغاز شده است، افزود: ماهانه ۳ میلیون نفر از لیست یارانه حذف می‌شوند و می‌توانیم این روند را ادامه دهیم تا به عدد ۲۷ میلیون نفر برسیم. وی در توضیح بیشتر گفت: وقتی از ۳ دهک بالایی صحبت می‌شود در هر کشوری یک معنا دارد. ممکن است در کشور جز اقشار مرفه باشد ولی در ایران جز طبقه متوسط باشند. میدری با اشاره به خودروهای شخصی ادامه داد: بر اساس آمار مرکز آمار ایران و نیروی انتظامی در ایران ۵۳ درصد مردم دارای خودرو بوده و ۴۷ درصد فاقد خودرو هستند. در بخش درآمدی هم همین قدر تفاوت وجود دارد که با لحاظ کردن این تفاوت‌ها یارانه برخی خانوار در حال حذف شدن است.

ضرورت نظارت رگولاتوری بر رمزارزها

گروه اقتصاد کلان: پدرام سمیعی، کارشناس بازارهای مالی در گفت‌وگو با خبرنگار مهر توضیح داد که بازار رمزارز بازاری غیرمتمرکز است و صرافی‌های فعال در آن نیز بدون مجوز رسمی نهاد ناظر یا رگولاتور فعالیت می کنند. به گفته او، این ساختار غیرمتمرکز باعث بروز ریسک‌های متعدد برای سرمایه‌گذاران شده است. کارشناس بازارهای مالی افزود: در فرآیند دریافت و پرداخت کاربران در صرافی‌های رمزارزی، هیچ تضمینی برای بازپرداخت منابع توسط صرافی وجود ندارد. این مسئله تنها مختص ایران نیست و در تمام کشورهای جهان یکی از چالش‌های اصلی معاملات رمزارزها محسوب می‌شود. وی گفت: نبود چارچوب نظارتی مشخص، موجب شده تخلفات گسترده‌ای در صرافی‌های رمزارزی روی دهد؛ از جمله خالی‌فروشی، پول‌شویی، سیگنال‌دهی نادرست و دست‌کاری قیمت‌ها. بخشی از این مشکلات از رمزارزهای موسوم به «شت‌کوین‌ها» ناشی می‌شود که فاقد پشتوانه و پروژه واقعی‌اند و خرید آن‌ها زیان‌های سنگینی برای سرمایه‌گذاران غیرحرفه‌ای به همراه دارد. سمیعی تأکید کرد: بازار رمزارز، برخلاف بازار سرمایه، فاقد ساختارهای نظارتی مانند سازمان بورس و اوراق بهادار است. در بورس، تمامی نهادهای مالی از جمله کارگزاری‌ها، سبدگردان‌ها و مشاوران سرمایه‌گذاری زیر نظر سازمان فعالیت می کنند؛ اما در بازار رمزارز، افراد بدون مجوز می‌توانند به‌راحتی سیگنال خرید و فروش بدهند. سمیعی خاطرنشان کرد که یکی از ویژگی‌های ذاتی رمزارزها کاهش قابلیت ردیابی مالی است؛ موضوعی که این بازار را به محیطی مناسب برای پول‌شویی بدل کرده است. وی گفت: «رمزارزها در ذات خود با هدف دور زدن نظارت بانک‌های مرکزی شکل گرفتند و همین ویژگی موجب حساسیت نهادهای نظارتی شده است.» با این حال، به گفته او، در کشورهایی مانند آمریکا، صندوق‌های سرمایه‌گذاری بیت‌کوین ایجاد شده‌اند و با جلب اعتماد نهادهای مالی رسمی، بخشی از بازار رمزارزها تحت نظارت ساختاریافته قرار گرفته است. او تأکید کرد برای کاهش تخلف و افزایش شفافیت، ضروری است بانک مرکزی و سازمان بورس با همکاری یکدیگر چارچوب نظارتی مشخصی برای فعالیت صرافی‌های رمزارز تدوین کنند. به باور او، در صورت تحقق این امر، امکان کنترل، اعتمادسازی و جذب سرمایه‌های سالم در این بازار فراهم خواهد شد. سمیعی در پایان گفت: از آنجا که رمزارزها ماهیت دلاری دارند و در اقتصادی با تورم مزمن مبادله می‌شوند، طبیعی است که مردم به این بازار به عنوان ابزاری برای حفظ ارزش دارایی نگاه کنند.

نوبت اول

آگهی مزایده فروش زمین

شهرداری خنج به استناد مصوبه شماره ۴۱۱/د/۶ مورخ ۱۴۰۴/۰۶/۳۱ شورای محترم اسلامی شهر خنج قصد فروش ۳ قطعه زمین مسکونی از تفکیکی آقایان ابراهیم زاده و شرکاء واقع در کوی جمال آباد از طریق مزایده عمومی با شرایط ذیل را دارد:
لذا از کلیه متقاضیان دعوت بعمل می آید حداکثر ده روز پس از درج آگهی نوبت دوم جهت کسب اطلاعات بیشتر، اخذ نقشه تفکیکی و فرم شرکت در مزایده به امور مالی شهرداری مراجعه نمایند.

قطعه	مساحت (متر مربع)	قیمت پایه هر متر مربع (ریال)	قیمت کل (ریال)
۱	۳۹۸/۷۸	۵۸,۲۰۰,۰۰۰	۲۳,۲۰۸,۹۹۶,۰۰۰
۲	۳۸۰/۸۴	۵۹,۱۵۰,۰۰۰	۲۲,۵۲۶,۶۸۶,۰۰۰
۳	۶۸۶/۵۷	۵۶,۳۰۰,۰۰۰	۳۸,۶۵۳,۸۹۱,۰۰۰

اطلاعات زمانی:		
مهلت ارائه پیشنهاد قیمت :	از تاریخ ۱۴۰۴/۸/۱۴ لغایت ۱۴۰۴/۰۸/۲۴	ساعت ۸ الی ۱۵
زمان بازگشایی پاکتها :	تاریخ ۱۴۰۴/۰۸/۲۵	ساعت ۱۲

۱-شهرداری به تقاضاهای فاقد فیش واریزی سپرده/ضمانت نامه بانکی، امضا، آدرس و تلفن ترتیب اثر نخواهد داد.
۲-پیشنهاد دهندگان می بایست مبلغ ضمانت شرکت در مزایده را به صورت ضمانت نامه بانکی، چک تضمین شده بانک در وجه شهرداری یا فیش واریزی به حساب ۳۲۸۷۸۲۹۳۲ یا شماره شبا بانک رفاه IR ۷۹۰۱۳۰۱۰۰۰۰۰۰۰۰۳۲۸۷۸۲۹۳۲ ضمیمه پیشنهاد خود نمایند.
۳-پیشنهاد دهندگان در صورت برنده شدن چنانچه از پیشنهاد خود منصرف شوند مبلغ سپرده آنها، به حساب شهرداری منظور و حق هیچگونه اعتراضی را نخواهد داشت و زمین با صلاحدید شهرداری به نفر بعدی واگذار می شود.
۴-شهرداری به تقاضاهای مبهم،مخدوش و مشروط ترتیب اثر نخواهد داد.
۵-شهرداری در رد یا قبول یک یا کلیه پیشنهادات مختار است.
۶-پیشنهاد دهندگان در صورت برنده شدن می بایست کل بهای زمین را نقداً در وجه شهرداری به مدت حداکثر یک هفته پرداخت درغیر اینصورت زمین به نفر بعدی واگذار و سپرده ایشان به حساب درآمد شهرداری واریز می گردد.
۷ – شرکت کنندگان اعلام میدارند که شامل قانون منع مداخله کارمندان دولت در معاملات دولتی نمی باشند و در صورتی که خلاف آن برای شهرداری محرز گردد عواقب آن بعهده آنها بوده و شهرداری برابر مقررات اقدام خواهد نمود.
۸ – هزینه درج آگهی بعهده برنده مزایده می باشد .

نوبت اول: ۱۴۰۴/۰۸/۰۷
نوبت دوم: ۱۴۰۴/۰۸/۱۴

شهرام محمود پور- شهردار خنج

سرمقاله

مسیر ناهموار بانک مرکزی برای کنترل تورم

ادامه از صفحه یک...در مواردی چون اضافه‌برداشت گسترده چند بانک خاص، عملکرد موفقی نداشته و پیامدهای تورمی قابل‌توجهی را به اقتصاد کشور تحمیل کرده است. ازاین‌رو، تمایل بانک مرکزی برای نظارت مستقیم بر شرکت‌های پرداخت‌یار و پرداخت‌ساز (PSP) بیش از آنکه نشانه‌ای از دغدغه‌مندی ملی باشد، به‌نوعی تلاش برای افزایش حوزه نفوذ اداری و بوروکراتیک تلقی می‌شود. واقعیت این است که در سال‌های گذشته، ده‌ها بانک تحت نظارت مستقیم بانک مرکزی دچار ورشکستگی یا بحران نقدینگی شدند و زیان‌های سنگین آن‌ها از محل اضافه‌برداشت از منابع بانک مرکزی یا ادغام اجباری در بانک‌های دیگر جبران شد. در مقابل، شرکت‌های پرداخت الکترونیکی و پرداخت‌یارها که تا مدت‌ها خارج از چارچوب نظارت بانکی رسمی فعالیت داشتند، نه‌تنها موجب بحران مالی نشده‌اند بلکه به بهبود تجربه پرداخت دیجیتال و رشد تجارت الکترونیکی کمک کرده‌اند. این تفاوت عملکرد، پرسش‌های جدی در مورد کارایی نظام نظارتی فعلی و ضرورت گسترش آن به حوزه فین‌تک‌ها ایجاد می کند. بانک مرکزی در استدلال خود می‌گوید که شرکت‌های پرداخت در واقع بخشی از زنجیره عملیات بانکی محسوب می‌شوند و باید تابع ضوابطی مانند حفظ سرمایه، کنترل ریسک، شناسایی مشتری (KYC) و مبارزه با پول‌شویی (AML) باشند. اما در عمل، این رویکرد بار مالی و اداری سنگینی بر دوش شرکت‌های پرداختی می‌گذارد و هزینه‌های عملیاتی آن‌ها را افزایش می‌دهد. در نتیجه، افزایش هزینه خدمات پرداخت برای پذیرندگان و فروشگاه‌ها اجتناب‌ناپذیر خواهد بود. این روند به‌ویژه برای کسب‌وکارهای کوچک و متوسط که به خدمات پرداخت ارزان و سریع نیاز دارند، می‌تواند محدودکننده باشد. از سوی دیگر، مقررات سخت‌گیرانه در حوزه کارمزد، سقف تراکنش و ارائه مشوق‌های بازاریابی (مانند کارمزد صفر یا برگشت نقدی) عملاً به نفع بازیگران بزرگ تمام می‌شود. شرکت‌های بزرگ با پشتوانه مالی بیشتر می‌توانند از پس هزینه‌های بالای انطباق با مقررات برآیند، اما استارت‌آپ‌ها و تازه‌واردها توان رقابت قیمتی خود را از دست می‌دهند. نتیجه طبیعی این سیاست، کاهش رقابت، افزایش تمرکز بازار و کند شدن نوآوری در صنعت پرداخت است. البته بانک مرکزی ادعا می کند که افزایش نظارت، اعتماد کاربران را بالا می‌برد و امنیت مالی را تضمین می کند. اما تجربه نشان داده است که نظارت بیش از حد بدون توجه به مقیاس و ظرفیت شرکت‌ها، نتیجه معکوس دارد. این نهاد تاکنون موفق به طراحی مدل نظارتی متناسب با کسب‌وکارهای کوچک و چابک نشده و همچنان با همان ابزارهای قدیمی کنترل بانک‌های بزرگ، به سراغ فین‌تک‌ها می‌رود. این در حالی است که در جهان، الگوهای نوینی چون «نظارت مبتنی بر ریسک»، «sandbox مقرراتی» و «نظارت هوشمند دیجیتال» به کار گرفته می‌شوند تا هم از نوآوری حمایت شود و هم ریسک‌ها کنترل شوند. نگاهی به تجربه جهانی نشان می‌دهد که مسیر انتخابی بانک مرکزی ایران تفاوت فاحشی با جهت‌گیری کشورهای پیشرو دارد. در حالی که نظام‌های مالی مدرن به سمت تسهیل عملیات بانکی، کاهش هزینه تراکنش و تشویق رقابت سالم حرکت می کنند، سیاست‌های داخلی بیشتر به سمت افزایش محدودیت، تعیین کف هزینه و ایجاد موانع اداری متمایل شده‌اند. این جهت‌گیری نه‌تنها انگیزه سرمایه‌گذاری در حوزه فین‌تک را کاهش می‌دهد، بلکه موجب عقب‌ماندگی در بهره‌گیری از فناوری‌های مالی نوین می‌شود.

یادداشت

اهداف سفر وزیر کشور عمان به ایران

ادامه از صفحه یک... متشنج شود و وزیر کشور عمان به ایران آمد تا این موضوع مقداری تلطیف شود. بیشتر بر این موضوع متمرکز بود و فکر نمی کنم که بعد منطقه‌ای داشته باشد. درارتباط با یافای نقش میانجی گری باید توجه داشت که باب بسته شده است و تصور نمی کنم که دیگر عمان به عنوان میانجی عمل کند. اگر هم قرار بر این باشد، وزیر کشور به ایران سفر نمی کند، در این صورت باید وزیر امور خارجه می‌آمد. اینکه در پایان این دیدار تاکید بر روابط اقتصادی اعلام شده بود نیز مربوط به مسئله آب است. از قدیم ایران و عمان روابط خوبی نسبت به سایر کشورهای حوزه خلیج فارس داشتند و این روابط ادامه دارد. آقای پزشکیان هم که چندی پیش به جهت تحکیم روابط و انعقاد قراردادهای مختلف اقتصادی و سیاسی به عمان سفر کرده بود و روابط خوبی هم داریم. تجار طرفین به صورت گسترده با یکدیگر همکاری می کنند و برای آنها بحث تحریم مطرح نیست اسنپ بک تمام شده است و با سایر کشورهای جهان نیز این چنین ارتباطات شود. این سفر بیشتر ابعاد دوجانبه داشته است تا اینکه بخواهد بعد منطقه یا بین المللی مطرح شود. به نظر بنده هم مسئله اصلی همان روابط اقتصادی است که مطرح شده بود. آن مسئله آب صادراتی ایران اندکی مشکل امنیتی پیدا کرده بود وزیر کشور عمان به ایران آمد تا این مشکل را حل کند. سیاست خارجی ایران از ابتدا اولویت خود را بر بهترین رابطه با همسایگان قرار داده است. این سیاست همسایگی در طول سالیان دراز با وجود فراز و نشیب‌ها در ایران تغییر نکرده است. ما بیشترین روابط را با همسایگان داریم. در دولت شهید رئیسی هم این سیاست همسایگی پیشرفت خوبی داشت و با امارات و عربستان که قطع ارتباط بودیم، روابط احیا شد و رفت و آمدها صورت گرفت، همچنین نفر سوم عربستان هم به ایران سفر کرد. آقای عراقچی هم به عربستان سفر داشته و چندین ملاقات دوجانبه و خوبی هم انجام شده است. سطح روابط با سایر کشورهای خلیج فارس با توجه به مسائلی که وجود دارد، روز به روز افزایش پیدا می کند و پیشرفت‌های زیادی صورت گرفته است، اما نیاز است که دو طرف در یک تفاهم همه جانبه بتوانند نسبت به همکاری‌ها دسته جمعی سیاسی و امنیتی همکاری کنند و این موضوع به حالت ثبات برسد.